Chceš dál v mém stínu stát (Was mich hällt ist deine Hand) - Gott, Karel

V přítmí scén jsem léta zpíval,
sál se na mně z dálky díval,
a neviděl, že nejsem sám a já byl rád,
že chceš dál v mém stínu stát...

Jsem ti vděčný za ty chvíle,
na mé straně si vždy stála,
na písku dům, byť nádherný,
by stejně spad',
zůstaň dál v mém stínu stát...

Ze všech si nejhezčí, ze všech si nejlepší,
na scéně jsem se třás', z toho, co vzejde z nás,
ja vím, že nejtežší je v něčím stínu žít,
nesmíš mi odejít, jsem sám...

Šel jsem stále jen svou cestou,
jen v ní byl můj všechen zájem,
život můj je stálý shon, veř, já jsem rád,
že chceš dál v mém stínu stát...
že chceš dál v mém stínu stát